

pludselig afbrudt sit Spil og rejst sig; bagfra lagde hun nu sine Arme om hans Hals og tvang hans Hoved bagover, saa deres Øjne mødtes. Nej, det er umuligt! tænkte Per, da han saae Smilet i hendes Blik. Og nu dalede blide, bedøvende Kys ned paa hans Pande, hans Haar og paa begge hans Øjne . . . indtil hendes Læber med pludselig Vildskab søgte hans Mund og sugede sig fast der. Saa hviskede hun ham noget i Øret, og han rejste sig. Uden at ville vente paa Kaffen slog hun selv Kaaben om sig, mens Per afgjorde Regningen, hvorefter de skyndte sig ned til den hidkaldte Droske. Tæt omslyngede, med Læbe mod Læbe, kørte de hen til et Hotel, i hvis Bog de lod sig indskrive som Hr. og Fru Svendsen fra Aarhus.

Men Gang efter Gang i Nattens Løb, mens Per laa vaagen i det halvt oplyste Hotelkammer, sneg den sorte Mistanke sig atter over ham og knugede ham tilsidst som et Mareridt. Han gennemgik paany i Tankerne hine Nattetimer i Neergaards Stue, erindrede sig de Ord, der var talt, og som han dengang ikke havde tillagt nogen Betydning. Og med uhyggelig Klarhed gennemskuede han efterhaanden alt: den Kvinde, som laa der og sov ved hans Side, hørte ogsaa med til de Efterladenskaber, Neergaard havde givet ham i Arv og Eje, — ja hun havde været selve denne Mands „Skæbne“ og havde ved sin Utaknemlighed drevet ham i Døden.

Og han — han selv — var hendes Medskyldige!

Det var for hans overophidsede Sanser, som om den Dødes Skygge bevægede sig omkring i Rummet. Overalt dukkede hans nøgne Hoved frem af Halvmørket og saae hen paa ham med sit spotske Vemod. Og der, ved hans Side, laa hun, hans Morderke, der havde stjaalet sig til at smykke hans Kiste med Roser. Hvem kunde forstaa det? . . . Trygt som et Barn i sin Vugge sov hun med lange, regelmæssige Aandedrag. Mens hendes Mand omtumledes paa Havet, og før Liget af hendes Elsker var faldet sammen i Kisten, hyggede hun sig inde i en andens Favn. Og han — han selv — var hendes Medskyldige!

Han blev greben af en Væmmelse, en Rædsel, saa han ikke kunde blive liggende. Han maatte op. Han vilde bort.